

SKOLA ŠAJĀ UN VIŅĀ KRASTĀ

Gatavojot Likumu par izglītību, kas pieņemts pagājušajā gadā, Latvijas Izglītības ministrija vairāku cilvēku grupu sūtīja uz ārvalstīm, lai iepazītos ar jaunās paaudzes izglītības organizēšanu citās zemēs, izstrādātu vislabāko variantu pašmāju skolām. Vairākas reizes Dāniju apmeklēja arī Preiļu 1. vidusskolas direktors Jānis Eglītis, un viņa vērojumi, pētījumi, secinājumi pēc apskošanas un izanalizēšanas iesniegti Izglītības ministrijā arī iegūla jaunā likuma pamatos, praktiski rajā daļā, kur ir runa par mācību priekšmetiem skolās. Latvijas skola salīdzinājumā ar mūsu kaimiņu valstu skolu — tāda arī bija tēma intervijai ar JĀNI EGLĪTI.

— Tātad, ar kādu mērķi un cik reizes jūs esat ceļojis uz Dāniju?

— Ar izglītības pētīšanas jautājumiem uz Dāniju esmu devies divas reizes, no tām vienu reizi — ar konkrētu ministrijas uzdevumu — izstrādāt pamatprincipus izvēles priekšmetu ieviešanai vidusskolā.

— Vai ar padarīto un tā rezultātu, kas redzams Likumā par izglītību, esat apmierināts?

— Simtprocentīgi nē. Likumā dažas nianšas atšķiras no mana izstrādātā projekta. Savā skolā to esmu nedaudz pakorigējis. Viens no priekšmetiem — fizika, ķīmija vai bioloģija, kā arī informātika un muzikālā audzināšana mūsu skolā atšķirībā no citām skolām ir obligātie priekšmeti. Bijū izpētījis daudzu valstu izglītības sistēmu pamatus, Dānijas, arī ne tik senais Zviedrijas brauciens deva praktisku pieredzi.

— Pastāstiet par Dānijas skolām. Šī ir tā valsts, no kuras mūsu Latvija cenšas ņemt piemēru gandrīz visās jomās.

— Tātad, vispirms par jau minēto izvēles priekšmetu sistēmu. Dānijā tā ir diezgan sarežģīta un iezīmējas divas līnijas: viena — matemātikas un citu eksakto priekšmetu līnija, otra — valodu līnija. Ja, piemēram, skolēns izvēlas šo tā saucamo valodas līniju, tad viņš apgūst daudzās svešvalodas. Mūsu skolās tā nav. Izvēles priekšmetu tiek savākti visdažādākajās kombinācijās.

— Kam pēc jūsu ieskatiem būtu dodama priekšroka — Dānijas variantam vai mūsējām?

— Viennozīmīgi atbildēt nevar. Skolēniem, neapšaubāmi, labāks ir Latvijas variants. Par skolotāju to nevar teikt. Piemēram, ja pie manis uz informātikas stundu ierodas viens skolēns, kurš padziļināti mācās matemātiku, bet otrs, kurš to nemācās, tad man ir vajadzīgas divas dažādas pieejas viņiem.

Latvijā vidusskolas posmā vēl nav īstas komerciālās izglītības sistēmas. Tāpēc ārpus visām programmām lās pamatus esam sākuši mācīt savā skolā. Šis priekšmets saucas — komerckurs, to šogad apgūst 10. klases, māca I. Jeršova, rajona Zemnieku federācijas priekšsēdētājs.

Sākām no nulles, bez attiecīgiem materiāliem, kādu Dānijā šai nozarei ir papildinām, balstāties uz I. Jeršova entuziasma. Tomēr tādā veidā integrējām skolā komercizglītību. Nevaru teikt, ka pēc šī trīs-gadīgā kursa kāds būs kļuvis par biznesmeni, tomēr ar nelielu uzņēmumu galā tiks, vai arī, ja vēlēsies studēt attiecīgajā nozarē, būs labas pamatzināšanas.

Ideja par latīņu valodas mācīšanu mūsu skolā arī nākusi no Dānijas.

Es neteiktu, ka kopumā mūsu izglītība tālu atpalikusi no šīs pašas Dānijas izglītības. Ir jomas, kurās esam līdzvēlīgi vai pat labāki, piemēram, eksakto priekšmetu: fizikas, matemātikas, informātikas mācīšanā.

Tomēr ir sfēras, kur katastrofāli atpaliekam, piemēram, mūzikas mācīšanā. Arī sabiedrisko zinātņu mācīšanā viņi ir tālu priekšā. Nevaru teikt, ka mēs slikti mācītu svešvalodas, tomēr metodika būtu jākorrigē. Viņi vairāk domā par sarunvalodas iemānību mācīšanu, kamēr Latvijā — par lasīšanu un tulkošanu. Mūsu skolā angļu valodas skolotājas Ineses Kursītes darba stils ir ļoti tuvs ārzemēs redzētajam.

Tuvināties ārzemju skolām arī sadzīvē. Esam atteikušies no formas tērpiem, brīvdabas kļuvušas attiecības skolēniem un skolotājiem savā starpā.

Es biju daudzās stundās. Kāds parasti

visu stundu kaut ko ņammāja, kāds snauda, kāds klausījās skolotājā, kāds pēkšņi sāka klaigāt, piecēlās no sola un nostiepās uz grīdas, bet šādi pagulējis un izbļausījies, kam netika pievērsta nekāda uzmanība, atgriezās savā vietā un mierīgi strādāja tālāk. Pāris stundas vadīju arī pats, stāstīju par Latviju un toreiz vēl — Padomju Savienību. Kāds no priekšā sēdētājiem mierīgi sacēla kājas uz galda un klausījās tālāk. Manī visu laiku it kā kāds nervs vibrēja, kaut arī pret to neizrādīju nekādu attieksmi, un vispār nekādas īpašas attieksmes arī nebija, biju jau apradis ar mūždienu ēdošām un visu ko darošām klasēm. Neuzskatu, ka visi šie procesi ir viennozīmīgi atbalstāmi, daļa tomēr nepieņemami mūsu skolā, bieži vien nākas piedzīvot apbūvēju vilšanās. Bet jāsaprot arī tas cits — mūsu skolotājs diemžēl neierodas un laikam vēl ilgi neieradīsies skolā ar tādu psiholoģisko attieksmi un sagatavotību kā Dānijā. Viņi cenšas saprast un izskaidrot katra bērna uzvedību noteiktā brīdī, neiestūķē nekādas stereotipus, vispārpieņemtos jēdzienos par kaut kādu noteiktu un nepieciešami ieturamu uzvedību. Manuprāt, mūsu skolēni nekādā ziņā nav sliktāki kā ārzemnieki. Tā atšķirība, kura sākas augstskolu līmenī un darba attiecībās, nosaka dažādus labklājības līmeņus.

— Jādomā, ka līdz ar to skolēni mazāk nonāk konfliktos ar saviem skolotājiem, kuru rezultātā skolotāji ņemas audzināt bērna vecākus.

— Tā tas ir. Ja tomēr ir radies konflikts un vecākiem nācies ierasties skolā, tad tāpēc, lai grieztos pie psihologa un mēģinātu noskaidrot cēloni, kāpēc ir aizķērušies kādi zobratīni mazajā cilvēkā un kā tos atkal dabūt vaļā. Esmu plānojis šogad, arī pa vasaru izveidot psiholoģiskās izpētes centru. Nezinu, kā tas izdosies, neesmu psihologs, taču ceru, ka šis darbs izdosies, un ar šī centra palīdzību savā skolā daudzreiz varēsim dot rekomendācijas gan skolotājiem, gan vecākiem, gan arī palīdzēt kādam zīkerim pašam ar sevi tikt galā.

Un neskatoties tomēr uz šo brīvo uzvedību stundās, un it kā familiāro attiecību starp skolēniem un pedagogiem, ko pie mums daudzviet nepareizi novērtētu, viņi ierodas ar apziņu, ka ir jāmacās, ka ir jāstrādā. Neviens nav skubināms. Ne skolēns — mācīties, ne skolotājs — strādāt. Par pēdējo vispār nevar būt runa, jo Dānijā skolotājiem ir bezdarbs, un tas visu izsaka. Stundas netiek hospitētas, toties eksāmenos piedalās skolotāji no citām skolām, daļu rakstisko darbu labo centralizēti.

— Atkāpjoties no tēmas, gribu pavai- cāt, kā šajā ziņā skolotājiem ir Latvijā?

— Esam pie bezdarba sliekšņa. Kaut gan lauku skolās daudzviet trūkst kvalificētu skolotāju.

Tātad, Dānijas skolēnu lielākā daļa nāk mācīties. Dānijā ģimnāzijas pabeidz 85 procenti no tiem, kas tur iestājas, pie mums — 90 procenti. Atšķirības it kā nebūtu. Bet Dānijā no palikušajiem astoņdesmit procenti mācās, pie mums no palikušajiem — puse... Kaut arī mācības pēc pašreiz esošās izvēles priekšmetu sistēmas ļoti atvieglo mācīšanos vispār. Skola pašlaik pilda sociālo pasūtījumu. Tas ir, apakšas, respektīvi, skolēni un viņu vecāki pieprasa iespēju mācīties noteiktos priekšmetus. Tās ir viņu tiesības. Bet mums šīs prasības jāizpilda.

Vēlot jaunajā gadā jaunus ceļojumus un labas sekmes jaunu atziņu apgūšanā un ieviešanā, pateicos par sarunu!

L.Rancāne

ATTEIKUŠIES NO DARBA ALGAS...

Līvānu stikla fabrikas kluba darbinieki pie- teikuši protestu. Viņi atteikušies no darba algas saņemšanas, jo uzskata, ka aprēķinātie 400—500 rubļi (apkopēja saņem 650) ir pazemojoši. Tieši decembris bija vīssaspring- tākais gada mēnesis, kad tika strādātas 5 sestdienas un svētdienas, 2 svētku dienas,

kuras noslēdzās ar Jaungada svētkiem. Ap- meklētāji šos svētkus novērtēja ļoti atzinīgi. Nolemts darbu turpināt, bet bez atbildības, jo ubagu dāvanas vajagot izsniegt ubagiem, bet nevis par darbu, kas kalpo visai sa- biedrībai.

V.Romanovskis

Krievu folkloras kopēji

Preiļu bērnudārzā «Pasacīpa» latviešu tautas māksla īpašā cieņā ir jau gadiem, savus svētkus ar tautas dziesmām, dejām, dažādām izdarī- bām, paražām un ticējumiem svin gan mazie, gan arī audzinātāji. Bet bērnudārzā vadītāja Janīna Švalbe pēdējos gadus nelikās mierā, kamēr panāca, ka savai — krievu tautas kultū- rai pievērsas arī bērnudārza krieviski runājošā puse — audzinātājas, mazie bērni.

Nule aizvadītie pareizticīgo Ziemassvētki krievu folkloras grupai bija pirmais plašākais mēģinājums lielākas auditorijas priekšā. Eglīte, protams, bērniem tika dedzināta katru gadu — ar Jaungada nosaukumu, vai, kā pēdējos go-

dos, — Ziemassvētku eglīte. Tomēr pieska- pojies latviskajam kalendāram. Šoziem vecākās un vidējās krievu grupiņas, 1. klase, kas mācās uz vietas, dārzīpā, pie eglītes pulcējās pirmo reizi svinēt pareizticīgo Ziemassvētkus. Un pir- mo reizi krievu tautas dziesmas skandēja un ticējumus teica krievu folkloras kopa.

Muzikālā vadītāja Gaļina Karabekova, au- dzinātājas Svetlana Zagrebajeva, Marija Lu- riņa, Marija Liscina, Ludmila Maksimova un tehniskā darbiniece Zoja Isajeva bija tērpušās skaistos, jaunos krievu tautas tērpos. Savā spod- rajā ballumā pirmoreiz esot mugurā arī visiem bērniem, tie radīja patiesu, svētsviniņu no- kaņojumu. Baltos, krievu stilā šūtos, kroklus un blūzes gan vēl paredzēts izšūt, bet tas jau ir nāks un pacietīgs roku darbs. Arī no audzi- nātājam savu tērpu izšūdināt bija paspējusi tikai Svetlana. Bet vispār bija viss kā bagātu jauzu svētkos — vecāku klāts saldu cienastu galds, tēja no patvāriem, pīrāgi un barankas, spilgtas zīda lentas un krelles, kā tas vienmēr ir pieredzies mazajām krievu jaunkundzītēm, čigāniete un buršana, Ivans ar lāci. Pirms eglītes dedzināšanas pašā ritā bērni, atbilstoši krievu paražām, apstaigāja visu dārzīņu dzie- lādami koļadas un saņemdami «nodevas»... Bet mātēm šoreiz acis bija aizkustinājuma asa- ras.

Gribas ticēt, ka šī bērnudārza ļaudīm pietiks uzņēmības un vēlēšanās vērst plašumā iesāktē- vākt un apkopot un pēc tam izmantot sava tautas no senātnes nestās un gadiem cauri saglabātās kultūras vērtības. Bet pats galvenais — nenogurstoši to mācīt saviem audzēkņiem, radīt stipras saites un vēlēšanos turēties pie savas tautas, savas dzimtas, apzināties savai zemei piederošus. Tie, kas spēs cienīt un būs iemācījušies savas tautas kultūru, nespēs bra- dāt citas tautas kultūru. Un šī paaudze varbūt vairs neizaugs par tādu, kas dziedās: «Mana adrese nav ne iela, ne nams, mana adrese — savienība»...

L.Rancāne

ATTĒLOS: uzstājas bērnudārza krievu folk- loras kopa. Attēlā nav redzama Gaļina Ka- rabekova, bet šie svētki un folkloras kopas saturēšana un sekmīga darbošanās lielā mērā atkarīgi no viņas kā muzikālās vadītājas dar- botiesgribas; tēja no patvāra garšo; krievu bērniem ir daudz jauku savu rotaļu.

Foto — J.Silickis

Par dienesta komandējumiem

Ar Latvijas Ministru Padomes lēmumu mūsu republikā palielinātas dienesta ko- mandējumu naudas izmaksas. Dienas nauda tagad būs 25 rubļi. Par dzīvojamu telpu iri komandēto vajadzībām maksās līdz 30 rubļiem par diennakti Latvijas teritorijā un līdz 150 rubļiem — pārejās bijušās PSRS republikās. Jautājums par komandējuma izdevumu segšanu konvertējamā valūtā tiks risināts vēlāk.

LETA

PAR KULTŪRAS DARBA REORGANIZĀCIJU: VIEDOKLI

Kad jautājumu ir pārāk daudz

Mūsu rajona vadības intereses nesakrīt ar republikas nākotni, tāpēc jūtam, ka strauji aug tautas neapmierinātība ar to.

Visas dzīves sfēras iet uz leju. Protams, arī rajona kultūras dzīve. Ko lai dara, vecais laikmets tik dziļi iesakņojies, ka protam tikai iznīcināt, likvidēt, nolaist un aizaudzēt. Taču vietā nekas nerodas, jo nav jau gudru ideju.

Cik vienkārši, lai atbrīvos no Tautas frontes priekšsēdes M.Livdānes, tiek likvidēta kultūras nodaļa. Bet reizē ar to tiek likts virsū krusts rajona kultūras dzīvei kopumā. Kas koordinēs lielus rajona pasākumus? Un vai tie vispār turpmāk būs iespējami, ja nebūs profesionāla speciālista, kurš pārziņātu visus rajona pašdarbības kolektīvus un katra kluba tradīcijas? Varbūt, ka šāds speciālists varēs būt kādreizējais izbījušais komunistis ar «plāšām» zināšanām visos jautājumos?

Žēl, bet tukšums būs neizbēgams. Lai gan varējām noturēties, neskatoties uz ekonomisko krīzi. Nepiekrītu tiem, kuri domā tikai par to, kā savu māju piepildīt ar mantu, aizmirstot, ka vislielākā bagātība cilvēkam ir viņa dvēsele un tās garīgā bagātība. Ja nebūs svētku, nebūs arī darba.

Iespējams, izsakos ļoti asi, bet raugoties uz mūsu rajona vadības darbu stilu, optimiskas domas nenāk.

Aizsāktā kultūras iestāžu pāreja pašvaldību ziņā rada nestabilitātes un neziņas stāvokli uz vietām. Teiksim, kā būs ar materiālu, instrumentu un tērpu iegādi, ar telpu remontiem, pašdarbības pulciņu vadītāju apmaksu utt.? Man teiks: turpmāk jātiec pašiem galā. Bet pasakiet man, kurš pagasts spēs uzreiz gada vai divu gadu laikā, sākot no nulles, atrisināt šos jautājumus?

Nav skaidra arī deputātu loma rajona dzīvē. Man, kā kultūras darbiniekam un izglītības un kultūras pastāvīgās komisijas loceklei, nav bijusi iespēja piedalīties šajā karšņālajā kultūras darba reorganizācijā. Kārtējais loks ir noslēdzies, un atkal atgriezīamies sākuma punktā, vienīgi ar lielākiem zaudējumiem.

Marija Stalidzāne, rajona deputāte 16.vēlēšanu apgabalā

Stāvēt par kultūru ir tas pats, kas stāvēt par Latviju."

Pirms pāris gadiem, kad notika Latvijas Kultūras forums, tam devīze bija: "Stāvēt par kultūru ir tas pats, kas stāvēt par Latviju". Daudzi arī mūsu pusē tad bija sajūsmā un arī rajona presē izskanēja doma, ka tie ir svētī vārdi. Šķiet, daudziem, tai skaitā rajona izglītības un kultūras komisijai, šī jūsmā ir piemirsusies.

Negribu kategoriski apgalvot, ka rajona kultūras nodaļa ir vienīgā organizācija, kas

varētu reāli aizstāvēt klubu, arī bibliotēku darbiniekus un līdz ar to arī kultūrdarību. Jo dažkārt, pārceļot nicinātu un peltu kultūras darba speciālistu, izrādījās, ka jaunajā vietā viņš top par mīlētu un cienītu ne tikai šajā ciemā, bet pat rajonā. Un tādi ir vairāki, kuri citādi kultūras darbam būtu uzgriezuši muguru. Vienu, divus cilvēkus, kuri katrā pagastā veic ne nu patīkamos vien kultūras darbinieka pienākumus, ļoti ātri var pataisīt par grēkaziem un «noēst». Un pašlaik daudzviet vairs neskatās, vai kultūras darbinieks ir speciālists vai ne, svarīgi, lai tas būtu «savš» cilvēks.

Kultūras nodaļa pērn vienu reorganizāciju jau piedzīvojusi, kad ar rajona izpildkomitejas lēmumu nodaļai pievienoja rajona kultūras nama metodiskā kabineta trīs darbiniekus. Tāpēc nodaļā divu «birokrātu» vietā radās pieci. Visi nu ir likvidējami. (Vai arī kabinets ar trim «birokrātiem», kuriem ir augstākā vai vidējā speciālā izglītība — pārceļams atpakaļ pie kultūras nama.)

Ja kultūras darbu pēc nodaļas likvidācijas joprojām koordinēs 1 — 2 darbinieki, kā pagastu pašvaldību sanāksmē izteicās I.Sņķers, tad kādi «birokrāti» būs nolikvidēti? Vienīgais — nebūs aizstāvības kultūrai, par ko liecina arī norises Kuldīgas pusē un citviet, kur nodaļas likvidētas.

Mēs cenšamies atgriezties Eiropā, mehāniski pārnesot un kopējot arī ārzemju pašvaldību formas. Ja tur ir prezidenti, tad arī mums tādu vajag, ja tur ir mēri un departamenti, tad vajag arī mums, un ja tur kultūras pārvaldē vai departamentā strādā viens cilvēks, tad arī mums vajag šo vienu. Pie mums nav viņu situācijas, mums nav viņu tikmekļu un kultūras prasību (un kā liecina viesis no Dānijas — kultūra ir katrā iekšā). Un kā mums latviskā kultūra?

Uzskatu, ka nekompetenti un nesaudzīgi reorganizējot, var daudz ko iznīcināt neatgriezeniski. Ja deputāti un izpildkomiteja darbojas pēc principa «Aiz manis kaut vai ūdensplūdi», tad viss saprotami, bet, ja viņiem patiešām rūp rajona, Latgales, Latvijas kultūra, tad ir jāapstājas un jāpadomā. Jāveido kultūras attīstības programma, bet ne jāveicina kultūras sagrāves kampaņa.

Monika Livdāne, rajona kultūras nodaļas vadītāja

Bez izmaiņām

Lai arī izpildkomitejas lēmums paredz Preiļu bērnu mūzikas skolas filiāļu nodošanu vietējām pašpārvaldēm, pārvēršot tās par mūzikas skolām, šajā mācību gadā mūzikas skolas darbs notiks pa vecam. Pašvaldības mūs neņem pretī. Varbūt ar jauno mācību gadu?

Santa Oša, Preiļu bērnu mūzikas skolas direktore

AIZLIEGUMU NEKAD NAV BIJIS

• ATGRIEZŅOTIES PIE PUBLICĒTĀ

Laikraksta «Novadnieks» 9.janvāra numurā Preiļu SES adresē izteikts pārmetums, ka tiek liktas barjeras pilsētniekiem izmantot lauku pienu.

Aizliegumu nekad nav bijis, arī agrāk, ja piens piegādāts no veselīgiem lopiem, ir labas kvalitātes un ir labvēlīgi apstākļi tā pārdošanai.

Rajonā un republikā ir daudz ar leikozī, maslītiem un citām slimībām slimu lopu.

Lai garantētu kvalitāti nepasterizētai piena produkcijai, kura nav termiski apstrādāta un tiek realizēta tirdzniecības tīklā, veterinārais dienests dod atļauju pārdot pienu, pamatojoties uz dzīvnieku apsekošanu un piena produkcijas analīžu rezultātiem.

V.Miņins, Preiļu higiēnas un epidemioloģijas centra galvenais ārsts

TELEVĪZIJAS PROGRAMMA

Piektdiena, 17.janvāris

LATVIJAS TV I

9.00 Atgriezušies no Kolimas. 9.30 Zaļais ceļš. 10.00 Mākslas pasaulē. 18.00 Šodien. 18.10 Luksofors. 18.35 Mult.filma. 18.45 Sibīrija - liktenzeme. 19.10 Globuss. 19.35 Valdības viedoklis. 20.00 Miedziņš nāk... 20.15 Kinožurnāls. 20.30 Panorāma. 21.05 Netradicionālie operu iestudējumi pasaulē. 21.55 F.Garsija - Lorka. «Bernardas Albas māja». Liepājas teātra izrāde.

LATVIJAS TV II

17.00 Diena pasaulē. 18.00 Šodien. 18.10 Ziņas. Pārtraide no Viļņas. 18.30 Ziņas (krievu val.). 18.40 Mult.filma. 19.00 Ziņas. Pārtraide no Tallinnas.

OSTANKINAS TV

19.15 Mākslas filma «Mana ģimene un citi zvēri». 3.sērija. 19.50 Brīnumu lauks. 20.45 Labu nakti, mazuļi! 21.00 Ziņas. 21.35 «Skatīens» un citas programmas piedāvā...

KRIEVIJAS TV

8.00 Vēstis. 8.20 Lietišķu cilvēku laiks. 9.20 Anġļu valoda. 9.50 Vaļasbrīdis. 10.05 Anġļu valoda. 10.35 J.Podnieka filma «Mēs». 11.30 Modes māksla. 12.10 Piektais ritenis. 14.00 Vēstis. 16.00 Glāb un saglabā! 17.00 Zviedrija. Futbols. Eiropa. 18.00 Informatīvi komerciāla programma. 18.15 Teleeko. 18.45 Karjeras ābece. 19.40 Vaļasbrīdis. 20.00 Vēstis. 20.20 Svētki katru dienu. 20.30 Mākslas filma «Santabarbara». 10.sērija. 21.20 Krievijas Federācijas AP sesijā. 21.50 K-2 piedāvā... 23.00 Vēstis. 23.20 K-2 piedāvā...

Sestdiena, 18.janvāris

LATVIJAS TV I

8.45 Kristīgā pasaule. 9.00 Video non stop. 10.00 Bērniem. «Kārumnieks». 10.15 Sveiks. 10.25 Dž.Rodari. «Sipoliņa piedzīvojumi». Izrāde. 11.45 Cilvēks zvēru pasaulē. 12.15 Mākslas filma «Monopols». 9.sērija. 13.05 Mikrofons - 91. 16.15 Mācīsimies svešvalodas! 16.55 «Deutsche Welle» programma. 18.25 Balets, balets... 18.45 Zemnieku stunda. 19.45 Umurkumurs. 20.00 Miedziņš nāk... 20.15 Kinožurnāls «Latvijas hronika». 20.30 Panorāma. 21.05 Labvakar!

OSTANKINAS TV

8.30 Mult.filma. 8.45 Sadraudzība. 10.00 Rīta muzikāla programma. 10.30 Īsfilma «Ziemassvētku laiks». 10.55 Laimē rats. 12.00 Mult.filma. 12.20 Programma «X». 12.50 Ekoloģijas hronika. 13.05 Mākslas filma «Bagātie arī raud». 14.10 Grāmata pasaulē. 15.00 Ziņas. 15.20 Dzīvnieku pasaulē. 16.05 Mākslas filma «Zemnieki». 18.20 «Koreja. Bez politikas». 18.30 Jums. 18.50 Mult.filma. 19.00 NIKA-91. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 21.00 Ziņas. 21.10 Itālijas mākslas filma «Sievietes identitātes». 23.10 «Jautro un atjautīgo kluba» arhivs. 23.40 Mult.filmas pieaugušajiem. 24.00 Ziņas. 0.20 Koncerts «Dziedam tev».

LATGALES TV

21.35 Tāva sāta. 22.40 Sestdienas viesis.

KRIEVIJAS TV

8.00 Vēstis. 8.20 Mūsu dārzs. 9.00 Basketbola apskats. NBA. 9.30 Tālais - tuvais. 10.00 Republikas īpašums. 10.30 Plus vienpadsmit. 12.05 «Reforma». «Kā dzīvosim?». 12.50 Reliģiskās dzīves jaunumi. 13.15 Mēs esam Krievijas bērni. 14.00 Vēstis. 14.20 Režisora R.Bikova filma «Pīles ciems». 16.15 Savs viedoklis. 16.35 Pasaules kausa izcīņa frīstailā. 17.05 Versija. 17.30 «Burda Moden» piedāvā. 18.00 Zīlēšana Ziemassvētkos. 18.35 SKV. 18.45 Krievijas parlamenta vēstnesis. 19.00 V.Pozners un F.Donahjū. 20.00 Vēstis. 20.20 Katru dienu svētki. 20.30 Mākslas filma «Santabarbara». 11.sērija. 21.20 TV cikls «Pec-teči». 4.filma «Žēlsirdība». 21.40 A.Arġjomovs. «Burvība». Baleta izrāde. 22.00 Pilnīgi slepeni. 23.00 Vēstis. 23.20 Izklaidējoša programma. 23.50 Programma «A».

Svētdiena, 19.janvāris

LATVIJAS TV I

9.00 Musica humana. 10.00 Programma nedzirdīgajiem. 10.20 Skabarga. 11.05 Pasaka, pasaciņa... 12.35 Mākslas filma «Monopols». 10.sērija. 13.25 Vakara programma «Modernā Eiropa». 15.10 Rīga videoversijā. 15.45 Alise. 16.35 F.Bārdas dzeja. 17.35 Abpus šimbrīžam. 18.05 Dok.filma «Uguns kuri plaukstās». 19.15 «U-ū!» kinozālē. 20.00 Miedziņš nāk... 20.15 Kinožurnāls «Latvijas hronika». 20.30 Panorāma. 21.20 TV klubiņš «Pie Vecā ratīņa». 22.05 Mākslas filma «Otrā sieva». 23.20 «Lifta» koncerts.

OSTANKINAS TV

8.30 Sportloto izloze. 8.45 Zem «Pī» zīmēs. 9.15 Rīta agrumā. 10.00 Kā veicas dienestā? 10.40 Rīta zvaigzne. 11.30 Humoristisks raidījums «Viss iespējams». 12.00 Čejotāju klubs. 13.00 Varavīksne. 13.35 Raidījums zemniekiem «Druva». 14.15 S.Mamontova 150.dzimšanas dienai veltīts raidījums. 15.00 Ziņas. 15.20 Dialogs tiešajā pārraidē. 16.00 Maratons - 15. 16.50 Pasaules tautu pasakas. 17.00 Starptautiskā panorāma. 17.30 A.Skrjabins. «Prometejs». 17.55 V.Disnejs piedāvā... 18.45 Ziņas. 19.00 Īsfilma «Meklējot izeju». 19.35 Sofijas Rotaru 20 radošā darba gadi. 22.00 Ziņas. 22.45 TV sporta vakars. 24.00 Ziņas.

LATGALES TV

19.35 Garīguma pamati bērniem. 20.00 K.Ārgāja-Straumēna koncerts. 20.30 Programma «Vazums».

KRIEVIJAS TV

8.00 Vēstis. 8.20 Objektīvā - dzīvnieki. 8.40 Ja gribat - ticiet... 9.10 Sports bērniem. 10.10 Logs. 10.40 Programma 03. 11.10 Profesjonāli un amatieri. 11.40 Režisora R.Bikova filma «Es šeit vairs neatgriežos». 13.30 Paraleles. 14.00 Vēstis. 14.20 Supervecmāmiņa-91. 15.35 Svētais un mūžīgais. 15.55 Almanahs «Graudupe noči». 16.50 «Vostok» piedāvā... 17.00 Apraksts «Ziema Kuveitā». 17.20 Reforma. 18.00 Pasaules meistaracikstes basketbolā NBA profesionāļu komandām. 19.00 SKV. 19.10 Folkloras programma. 20.00 Vēstis. 20.20 Svētki katru dienu. 20.30 Mākslas filma «Santabarbara». 12.sērija. 21.50 Ar skatienu pret Krieviju. 22.10 Nīciņi. 23.00 Vēstis. 23.20 Sporta notikumu apskats. 23.30 Visa pasaule - teātris. 23.55 Šeipings.

Smērvielām — otrs mūžs

Kaut daļēji mazināt smērvielu deficītu lauku saimniecībā, zemnieku sētā un citur palīdzēs «Ogres lauktehnika», kur sākusī darboties Latvijā pirmā eļļas separēšanas un attīrīšanas iekārta.

Valsts uzņēmuma «Ogres lauktehnika» traktoru apkalpes stacijas priekšnieks Juris Bērziņš stāsta:

— Agrāk pēc šādām ražotnēm nebija īpašas vajadzības, jo naftas produktu piegāde patērētājiem bija centralizēta, un attiecīgo nozaru vadītājiem šķita vienkāršāk prasīt, nevis lauzīt galvu, kā racionālāk izmantot jau esošās iezīvelas. Ar specializētajos rūpniecības uzņēmumos ražoto produkciju mēs, protams, konkurēt negrāsimies, jo tad vajadzētu likt lietā daudz komplikētāku tehnoloģiju, lai savu mūžu nokalpojušo eļļu pārvestu atkal derīgā smērvielā. Taču arī mūsu ražotnē pārstrādātā vecā eļļa ir pietiekami laba. Sajaucot to pusī uz pusī ar jauno vielu, iegūto maisījumu var

droši izmantot traktorū, kravas un arī vieglo automašīnu ekspluatācijā. Turklāt saaviem klientiem mēs garantējam, ka atdosim attīrīto precī, kas iegūta tieši no viņu piegādātā izejmateriāla. Tas, jādodomā, ieinteresēs naftas produktu vācējus strādāt godprātīgi, proti, motoreļļu krāt atsevišķi. Vienīgā prasība — lai atvestās vecās eļļas būtu vismaz 300 litru.

Par šī pakalpojuma lietderību jau interesējušies vairāki klienti. Piemēram, valsts saimniecībai «Birzgale», piebilda Juris Bērziņš, jau esam attīrījuši pāri par diviem tūkstošiem litru eļļas. Perspektīvā plānojam separēt arī dīzeļdegvielu.

Klientus, kas vēlas izmantot lielvārdiešu pakalpojumus, «Ogres lauktehnika» lūdz darbdienās no pulksten 8 līdz 9 zvanīt pa tālruni 53629.

Anna Liepniece, IETA korespondente

Kolhoza «Dzintars» privatizācijas komisija PAZIŅO,

ka 1992.gada 8.februārī plkst. 10.00 kolhoza klubā notiks paju sabiedrības dibināšanas sapulce. Ar privatizācijas rezultātiem un statūtu projektu var iepazīties kolhoza kantori. Pretenzijas par aprēķinātajām darba pajām lūdzam iesniegt līdz 1.februārim.

Upenieku pagasta valde PAZIŅO,

ka ar pagasta zemes ierīcības pirmprojektu zemes lietotāji var iepazīties no 20. līdz 30.janvārim Upenieku pagasta telpās. Zemes ierīkotājs un zemes komisijas locekļi konsultēs katru dienu no plkst. 9.00 līdz 12.00.

Izcilais latgaļu grāmatu izdevējs

18.janvārī mēs atzīmēsim rakstnieka, redaktora un izdevēja Vladislava Loča atpazīšanas dienu.

No Dricānu pagasta nākušā jubilāra dzīve kādu brīdi bijusi saistīta arī ar mūsu pusi. Viņš mācījās Aglonas ģimnāzijā un vienu gadu bija pat Nikodema Rancāna skolnieks. Un tieši lielais tautas apgaismotājs mudināja zinātkāro pusēni: «Vaicis tagad un gatavojis par drukavotoju, man ir sarakstītas daudzi gromotas, varēsi tos izdrukavot, myusim izdrukavotoju nav.»

Pedagogs to teica kā pa jokam, bet uz jauno ģimnāzistu tas atstāja milzīgu iespaidu. Vēlāk ģimnāzijā radās pat vesels pulciņš, kas krāja latgaļu žurnālus, grāmatas un avīzes. Šeit atliek tikai piebilst, ka pats Nikodems Rancāns sarakstīja 40 grāmatas, no kurām pusi izdeva pats, bet otrā puse palika neizdota un aizgāja zudumā.

Vladislavs Locis ar literatūru sāka nodarboties 1931.gadā, piesūtot savus darbus «Zidūnam» un «Saulētei». Savus stāstus un dzejoļus viņš parakstīja ar pseidonīmu VI.Vaideāns. 1939.gadā iznāca viņa plaši iecerētā romāna «Myuža dienas» pirmā daļa — «Brolis». Viņa varoņi ir vienkārši un sirsnīgi lauku ļaudis, tēlojumā veiksmīgi izmantotas tautas tradīcijas un reliģiskās ierašas. Bet par VI.Loča mūža galveno un būtiskāko nodarbošanos kļūst izdevējdarbība.

1939.gadā viņš kopā ar J.Cibuški saņēma atļauju izdot pirmās 5 grāmatas. 1941.gadā viņš jau viens pats saņēma atļauju izdot «Tāvu zemes kalendaru», tad atļauju dažām grāmatām un 1943.gadā 9.aprīlī ieguva pastāvīga izdevēja tiesības. Ar to tika likti pamati spēcīgai Latgaļu

izdevniecībai. Piemēram, no 1941.gada decembra līdz 1944.gada septembrim viņš paguva izdot 30 grāmatas 277263 eksemplāros. Tika izdoti avīzes «Latgolas Bolss» 55 numuri. Kara apstākļu dēļ palika nepabeigtas jau drukāt iesāktās 6 grāmatas un 9 sagatavotās iespēšanai.

1944.gadā sakarā ar drukas aizlieguma atcelšanu 40.gadadienu viņa vadītā izdevniecība bija saīkrojusi plašu literāro un zinātnisko darbu konkursu. Bija pieteiktas 36 grāmatas. Liriskā tika godalgoti Madsolas Joņa, Marijas Andžānes un Martas Skujas dzejoļu krājumi. Episkā pirmās godalgas tik piespriestas N.Neikšānišam un Čenču Jezupam par romāniem, bet trešās — Madsolas Joņam, Joņam Klīdzējam un Viktoram Munduram par stāstu krājumiem. Ar pirmo un otro godalgu tika novērtēti profesora Boleslava Brežgo zinātniskie darbi. Tika atzīmēti arī darbi praktiskajās zinībās. Piemēram, otro vietu ieguva Valerija Seile par darbu «Paiagogikas vēsture».

Trīmdā viņa vadītā izdevniecība tūlīt atsāka savu darbu. No sākuma kā VI.Loča izdevniecība, bet ar 1955.gadu kā sabiedrisko iestādījums. Tā nebija peļņas avots, bet idejas darbs. Katram tās darbiniekam bija savs noteikts maizes darbs, bet izdevniecībā viss tika veikts brīvajā laikā. Tieši ar šo pašizliedzību trimdas latgalieši palīdzēja sagatavot mūsu gara atmodu, lai mēs tagad dzimtenē varētu turpināt viņu aizsāktu darbu. Un viens no šādiem mūsu gara uzturētājiem ir Vladislavs Locis.

Voldemārs Romanovskis

Jasmuiža — kultūras komplekss

Ar interesi izlasīju Ontona Slišāna rakstu «Latgales kultūrnovads Latvijas valstī». Piekrītu viņa galvenajiem vērtējumiem un priekšlikumiem — vairāk visiem kopā domāt par Latgales saimniecisko un garīgo sakopšanu, enerģiskāk rīkoties šajā virzienā, izbeidzot visāda veida šķelšanās un nenovīdības izpausmes. Katrā ziņā racionāla ir doma par kultūras decentralizāciju un lokālo kultūras centrējumu nostiprināšanu.

Taču O.Slišāna rakstā es ieraudzīju lielu robu. Ne ar vienu vārdu nav pieminēts tāds izcilis kultūras centrs kā Jasmuiža. Tas, kā visiem zināms, jau kopš krieta laika kļuvis ne tikai par vienu no Latgales, bet arī Latvijas mēroga kultūras centriem. Šākot no maija un līdz pat vēlam rudenim uz šejieni plūst mašīnu un ceļotāju rindas no visiem mūsu valsts novadiem. Pēdējā laikā Jasmuižas kultūrdarbiņā iezīmējas arī plašākas — starptautiskās līnijas. Te ar saviem darbiem reprezentējušies un sarīkojumos piedalījušies arī emigrācijas latvieši. Vēl ar O.Slišānu to no patālajiem Balviem nav pamanijs, kaut gan kādā no vērienīgiem sarīkojumiem esot gan te mani.

Ir tāsnība, ka Preiļi kā pilsēta un rajons var kļūt un būd jā kļuvis par Latgales folkloras centru. Un tas, neapšaubāmi, ir liels Monikas Līvānes nopelns. Tāpat, neapšaubāmi, ka Aglona kļuvusi par katoļu garīgo centru, kas baznīcas svētkos pulcē desmitiem tūkstošu cilvēku. Taču, tikpat neapšaubāmi, ka Baibas Ducmanes ilgstošā un mērķtiecīgā darba rezultātā Jasmuiža kļuvusi par nozīmīgu, pastāvīgi darbojošos kultūras kompleksu. Tādu kompleksu, ar ko, diemžēl, nevar lepoties neviena cita vieta Latgalē. To veido vairāki komponenti, no kuriem jau katrs atsevišķi ņemts ir

nozīmīgs. Raiņa muzejs. Latgales klasiskās keramikas pastāvīgā ekspozīcija. Mūsdienu dažādu paaudžu keramiķu darbu izstādes. Sarīkojumi, veltīti Latgales novada rakstniekiem un māksliniekiem ar atbilstošu ekspozīciju izveidi (A.Vējāna jubileja u.c.), kinofilmu demonstrāciju (J.Streiča gadījumā), aktieru uzstāšanās. Dzejas dienu sarīkojumi septembrī. Esmu piedalījies vairākos no tiem, bijis liecinieks allaž pulcējušajiem apmeklētājiem. Teātra izrādes topošajā estrādē. Folkloras svētki. Tautas mākslas un profesionālās tēlotājas mākslas izstādes. Latgaliešu grāmatu izstāde. Pēdējā laikā Jasmuižas kultūras komplekss pievērsies arī izdevējdarbībai, laižot klajā latgaliešu dzejas krājumu «Gājputnu dzīsmes atsagrisona», «Oļūtenu» u.c. izdevumus.*)

Domāju, ka visiem un visādā jātbalsta Jasmuiža kā nozīmīgs Latgales kultūrnovada centrs. Varētu padomāt arī par dažām jaunām darbības formām. Par cik Jasmuiža ir Raiņa jauno dienu vieta, te reizi gadā varētu rīkot Raiņa lasījumus, saistītus ar dzejnieka un Latgales tēmu, latgaliešu literatūru, Latgales kultūrvēsturi.

Otrkārt, gan vietējām pašvaldībām, gan Augstākajai Padomei, Finanšu un Kultūras ministrijām jānodrošina materiāls atbalsts pusuzceltās estrādes būvniecības nobeigšanai un citām vajadzībām, kas nodrošinātu tālāku vispusīgu kultūras darba izvēšanu Jasmuižā.

Pēteris Zeile

*) Pašlaik tipogrāfijā Daugavpīlī iespējama LLKK «Jasmuiža» sagatavotais M.Skujas dzeju krājums «Naziņa» ar M.Stārastes ilustrācijām, top A.Vējāna, P.Zirnīša un citas grāmatas.

VL.LŌCIS

IZDEVNĪCEIBA

• Fragmenti

... Latgalītim eistā vōrdā nūzeimē izdevēja nī sabīdryka uzjāmuma, kas rypātūs par grōmotu izdūšonu, nabeja leidz 1939.godam. Un te beja latgaļu liktīneigō klaida, kura ir atsasaukuse un īspaidōjuse latgaļu drukōtō vōrda atteisteību. Bet kod rodōs Latgaļu izdevnīceiba, tod tei jau nu poša sōkuma ir kai lāpa, ceļa rōdeitoja, goreigais spāku kūpōjums, kuru navar apkļusynōt nī boļševiki, nī kas cyts. Izdevnīceiba ir tys goreigais spāks, šo spāka sakūpōjums un davums, kurs aizīt uz vysim kontinentim un kurs ir radzams te, runoj vysu volūdu uz vysim.

Latgalim tōlajā pagōtnē grōmotas drukōja svešiniki un peļņejos nu to. Maņ vēļ mozam asūt dzērdēju munu vacūstāvu un sābrū večū sarunas pi oīs glōzes, ka par lyugšonu grōmotu moksōja cara laikūs pīci zalta rubli un tū varēja dabōt tikai Daugavpīlī un uz turīni brauce, lai nūpērkt vacū lyugšonu grōmotu ar zalta molom. Tai naboga latgaļš tod moksōja pīci zalta rubli par lyugšonu grōmotu, kuru drukōja svešiniki Tilzēnē un paī Ingolštātē, un šī pīci zalta rubli aizgōja uz naatsagrīžšonu. Tai nu latgalim aizplyuda kapitāls prījom un naatsagrīze atpakaj, lai nu jauna tys stōtūs pi latgaļu grōmotu drukōšonas. Bet latgaļš vacū lyugšonu grōmotu globoja kai sovu aci pīnē un atgōjis nu bazneicas tū ityna skusteņā un nūglobōja teinē. Tai grōmotas kolpōja paudzem. Pašs tū redzēju un asu tam līciniks.

Arī breivōs Latvijas laikā, ka sōču it škōlā, tod vuicējus nu latgaļu grōmotom drukōtom Reigā, tys zeimōja, ka latgaļu škōlas grōmotas lelōkū ūsu izdeve Valters un Rapa, voi Gulbis un tai otkon latgaļu nauda aizplyuda uz Reigu un tai tei nanūnōce latgaļu rūkōs, lai sekmētu latgaļu grōmotu izdūšonu un byutu latgaļu dzejnīku un rakstnīku atbolstam. Tys beja likteneigi, jo otkon nauda aizplyuda uz cyturīni, naatsagrīze atpakaj, bet aizgōja uz naatsagrīžšonu. Vaine vysam beja tei, ka latgalim nabeja sovas organizētas izdevnīceibas, nabeja eistu grōmotu izdevēju, kuri byutu kai tautsaimnicisks pasōkums.

... Lai īsōkt grōmotu drukōšonu beja vajadzeiga atļōve, jo tod jau Latvijā beja diktatūras laiks. Un tū atļōvi īsōcem meklēt nu Sabīdryskūs lītu ministrejas 1938.goda 26.aprīlī un dabōjom atļōvi tikai 1939.goda 12.aprīlī. Turpat godu vajadzēja ceineišs, lai sovā vaļstī, sovā dzimlīnē, sovā zemē nu 32 grōmotom īsnāgto saraksta dabōjam atļōvi drukōt tikai pīcas grōmotas. Pi tam grōmotom beja cenzura tikai pēc tūs nūdrukōšonas. Cenzuru izdareja aprīņka pīrkšnīks. Tys zeimōja, ka grōmotā navarēja byut niko taīda, kas diktatūras režīmam napatyka, jo tod grōmotu aizlīdze izplateit un tai izdevējs beja saimniciski iznycynōts. Tei beja drausmeiga cen-

zura, lai gon uz orīni tei izvēre maīga un mīleīga.

Kod komunisti okupēja myusu zemi, jūs pyrmais sūls beja breivūs izdevnīceibu iznycynōšona. Tys zeimōja, ka vyspyrms tautu vajadzēja nūkaut gareigi, lai pēc tam jū iznycynōtu fiziski. Nailgi pēc Latvijas okupācijas, 23.julijā, beju jau Reigā un myusim latgalim beja moza sapulce pi viceministra Čemara sekretara Mīlkeviča kabinetā, jo pats ministrs jau beja ogrōk aizbraucis uz ōrņemem. Tymā sanōksmeītē nūlēmē, ka jōit delegacijai pi krīvu īcaltō ministra Vāleskalna un universitates rektora Paškeviča, lai uzzyntōtu, kū okupanti dūmoj un kū jī dareis...

Tod Vāleskalns saceja: «Mozōs volūdas beja mums vajadzēigas, cīkom mes nūklīvom lelajā saimē. Ar laiku vysī īsamōceis krīviski un latgaliski nabyus vajadzēigs runōt. Pi tam latgali ir bazneickungu apsāsīti, un ar jīm nabyus vīgli tikt golā. Mes jūs maiseisim ar latvīšim kūpā, jo tū mums pasadūd vīgļōk. Ar tū jūs atškelšim nu volūdas, bazneicas kungīm un, spīžūt pi pōrējūs latvīšu volūdas, latgali otrōk paliķis pi krīvyskō. Taiapat ar laiku byus ar pōrejōm volūdom. Bidri, padūmojīt poši! Myusu mērkis ir komūnisms vysā pasaulī, un voi mes varim vysā pasaulē volūdas īsamōceit? Kōpēc mums zaudēt laiku, mocūtīs 5 voi 6 godus volūdas, ka mes šymā laikā varim padareit cytu dorbu? Tys ir pilņeigi jamūt nu praktiskōs puses. Un, jo mes vīna saīme, kōpēc lai mes narunōtu vīnu volūdu? Pamotoz, ar paudzem pi tō nūnōks, un tys byus praktiski, un vysas tautas, runojūt krīviski, varēs saprast. Myusim ocu pīškā jōtur lelais mērkis, un personeigais latgalīskais voi latvyskais nav svoreigis: aizīs vīns, tod ūtrajs. Zynoms nu sōkuma tiks dūts, byus jūms dīnas avīze».

Taitod latgalim ar tū beja jau 1940.godā zynoms, kas nūtkis un kas gaidams, jo komunisti palik myusu zemē. Un tur vysš nūteik tai, kai Vāleskalns saceja: aizīs vīns, tod ūtrajs. Tys zeimōj, ka vyspyrms aizlīgs latgaļu volūdu un tod byus kōrta latvīšu volūdai.

Latgalim pēc ūtros komunistu okupācijas beja avīzes, grōmotas un kalendars. Bet latvīšu boļševiki sovā latvyskošonas kōrē panōce poši tū, ka latgalim īdeve ūtrū drukas aizlīgumu, lai gon tagad Latvijā nu latvīšu tautas puse ir latgali. Navys krīvi tū īvede, bet gon pošu latvīšu boļševiki, atkōrtoju: poši latvīšu boļševiki. Taitod poši latvīšu boļševiki ir īzāškeuruši par sevis likvidēšonu otrōk kai tys ir komunistim paradzāts. Un mes jau tagad trymdas avīzēs losom, ka latvīši dzimtinē jau ir minoritate un latvīšu vōrds it mozumā...

«Acta Latgalica», 5, 1974.g.

MAINA
divistabu dzīvokli Preiļos (30 kv.m, 1.stāvs, izolētas istabas) pret personisko māju. Tālrunis 23490 (jebkurā laikā);

divistabu dzīvokli (30 kv.m, 2.stāvs, atšķiras istabas) pret trīsstabu dzīvokli, īst ar ērtībām. Interesēties Līvānos, Lāčplēša ielā 1. dz.51 pēc 17.00.

JAUNA ĢIMENE ĪRĒ
1-2 istabu dzīvokli uz 1-2 gadiem Līvānos. Zvanīt 43550.

PAZAUDĒTI
dokumenti uz I.Vorobjova vārda. Pret atlīdzību lūdzu zvanīt Līvāni 42342.

AGLONAS PAGASTA ZEMES IERĪCĪBAS PIRMPROJEKTS
būs izlikts apskatei Aglonas pagasta kultūras nama telpās no 1992.gada 17.janvāra līdz 1992.gada 27.janvārim.

Rēzeknes lietīškās mākslas vidusskola
organizē maksas sagatavošanas kursus tiem audzēkņiem, kas vēlas iestāties skolā 1992.gadā. Kursu sākums 25.janvārī plkst.10.00. Pieteikumi jāiesniedz Rēzeknē, Baznīcas ielā 34 a, telefons 22541, 22676.

LATVIEŠU UN LIETUVIEŠU SENĀ ZINTNĪCEIBA
Divu dienu laikā četras trīsstundu lekcijās to skaidros fizikijs un optiķis Uldis Zandbergs (25. un 26.janvārī Preiļu poliklīnikā). Aicināti visi, kurus interesē seno latviešu gangā kultūra un atziņas.
Tuvāka informācija katru dienu no 8.00 līdz 19.00 pa tālruni 23191.
Preiļu internistu (terapeitu) biedrība

Kaut nekad vairs heatnāksi Savā sētā ciemoties, Tiem, kas tevi mīļējuši, Tava gaisma līdzī ies.
Z.Purvs
Esam kopā ar darbābiedru Jāni Butleru, TĒTI kapu kalniņā izvadot. Līvānu elektrisko tīklu rajona kolektīvs

Kaut nekad vairs neatnāksi Savā sētā ciemoties, Tiem, kas tevi mīļējuši, Tava gaisma līdzī ies.
Z.Purvs
Dalām bēdu smagumu ar Valentīnu, atvadoties no VECMĀMĪNAS.
Darba biedri

Tajās lapās, ko mūžības vēji nu šķirsta, Paliek cilvēka mūžs...
Izsakām dziļu līdzjūtību Edgaram Pokšanam sakarā ar TĒVA nāvi.
Dienesta biedri

PREIĻU PILSĒTAS VALDE

brīdina Preiļu iedzīvotājus, ka šī gada martā tiks paaugstināta īres maksa par kopējo normatīvo platību dzīvokļos līdz 40 kapeikām par kvadrātmetru, par virsnormatīvo platību — 1,50 rubļi par kvadrātmetru.

Firma «GARDUMS» iepērk no iedzīvotājiem cūkgaļu par līgumcēnām. Tel. 57769.

Galv. redaktors Pēteris Pīzelis

REDAKCIJA

Antons Rancāns — galv. redaktora vietnieks (tāl.22154), Ligija Zenkeviča — krievu izdevuma redaktore (tāl.22154), Tamāra Elīse — tehniskā redaktore (tāl.21759), Silvija Jokste (tāl.22203), Aina Iljina (tāl.21985), Līvija Rancāne (tāl.21996), Voldemārs Romanovskis (tāl.21985), Jānis Silckis (tāl.21769) — korespondenti, Ināra Dzene — grāmatvede (tāl.22305), Žanna Meluškāne, Iraida Koroļova — datortālsistēmas operatore (tāl.21759), Anastasija Skutele — tulkoātāja, Tatjana Nīkulina — mašīnrakstītāja.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950.gada 29.marta otrdienās un ceturtdienās. Reģistrācijas apliecība Nr.0091. Dībinātājs un izdevējs — apgāds «Avīze», Rīgā, Kr.Barona ielā 2. Iespiests Daugavpils tipogrāfijā, Vaikas ielā 1. Ofsetiespiedums. Viena lēspiedlōksne. Pas. 123.
Metiens 12127 eksemplāri (latviešu izdevumam 8942, krievu — 3185).

REDAKCIJAS ADRESE:

228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Sludinājums pienem redakcijas grāmatvedībā katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst.10.00 līdz 12.00 un no plkst.14.00 līdz 17.00 (tāl.22305).

Pasūtījuma indekss 68169.